

Riksdagens protokoll 2001/02:22

Torsdagen den 1 november

Kl. 12.00 – 12.15
14.00 – 15.03

---

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 26 oktober.

2 § Ledighet, m.m.

Andre vice talmannen meddelade att *Thomas Julin* (mp) ansökt om fortsatt sjukledighet under tiden den 1–18 november.

Kammaren biföll denna ansökan.

Andre vice talmannen anmälde att *Lotta Nilsson Hedström* (mp) skulle fortsätta att tjänstgöra som ersättare för *Thomas Julin*.

3 § Svar på interpellation 2001/02:32 om priset på enstaka brev- sändelser

Svar på interpellation

Anf. 1 Statsrådet MONA SAHLIN (s):

Fru talman! Åke Sandström har frågat om regeringen avser att dels göra en konsekvensanalys av de konkurrensproblem som kan uppstå, dels höra representanter för näringslivet innan ett eventuellt beslut om att bifalla Postens hemställan fattas.

Posten AB har hemställt om att pristaket ändras så att prishöjningar på enstaka försändelser relateras till förändringen i ett index som motsvarar Posten AB:s kostnader i stället för att som i dag relateras till konsumentprisindex.

Eftersom frågan ännu är under beredning vill jag inte i dagsläget uttala mig närmare om exakt hur regeringen kommer att gå till väga i bedömningen av denna fråga. Det är emellertid självklart att regeringen som ett led i beredningen har för avsikt att analysera de effekter ett förändrat pristak skulle få. Frågan kommer alltså att analyseras framför allt utifrån konsumenternas och småföretagarnas perspektiv men även utifrån konkurrenternas och Posten AB:s.

Anf. 2 ÅKE SANDSTRÖM (c):

Fru talman! Först tackar jag för svaret. Det är bra att statsrådet betonar att frågan kommer att analyseras framför allt utifrån konsumenternas och småföretagarnas perspektiv. Men jag vill ändå fördjupa frågan och undra vad det finns för skäl för Posten att höja portot för enstaka brevfröskändelser.

Näringsministern sade i riksdagen i förra veckan att det inte är aktuellt med någon prishöjning vid årsskiftet. Troligen menade han väl kanske före valet. Det är nog klokt. Ett företag som har 99 % i marknadsandel ska naturligtvis vara försiktigt med att höja sina priser när det stora flertalet av kunderna inte har något alternativ. Privatpersoner och småföretag ute i landet är mycket beroende av Posten för sin kommunikation. Det är vi säkert överens om. Från Centerpartiets sida ser vi inget motiv för Posten att höja sitt porto.

Motivet för riksdagen att införa pristaket för enstaka brevfröskändelser en gång i tiden var att skydda oss konsumenter. Genom att viktningen för rabattfrimärkena var 90 % och det vanliga portot 10 % kunde Posten genom att något sänka priset för rabattfrimärkena höja det verkliga portot med 30 %. Det skedde ju redan på våren 1997. Det var, tycker jag, ett kringgående av lagen och dess syfte. Eftersom Posten även vid det tillfället hade en marknadsandel på 99 % innebar denna prishöjning en omfördelning av pengar mellan Posten och landets småföretagare och privatpersoner på cirka en och en halv miljard kronor. Posten fick således in rejält med pengar.

Därför gav också riksdagen regeringen i uppdrag att skärpa pristaket för enstaka brevfröskändelser. Då är min andra fråga: Avser regeringen att höra Post- och telestyrelsen, Konkurrensverket och även Konsumentverket med anledning av vad jag har sagt här och före ett beslut om att eventuellt bifalla Postens hemställan för att få just de myndigheternas syn på konsekvenserna av en portohöjning?

En utgångspunkt för Postens hemställan till regeringen var ju att konsumentprisindex inte följer Postens kostnader. I sin hemställan försöker inte ens Posten själv antyda att deras kostnader skulle ha något som helst att göra med motivet för att pristaket infördes. Jag undrar därför varför inte regeringen har avslagit Postens hemställan med motiveringen att Postens kostnader utifrån reglerna är ointressanta i sammanhanget. Är det för att regeringen har en annan uppfattning i dag om motivet för pristaket i förhållande till vad riksdagen uttalade då, våren 1998?

En annan utgångspunkt i Postens hemställan är såvitt jag kan se att man inte har täckning för sina kostnader för enstaka brevfröskändelser. Jag undrar hur detta är möjligt. Marknaden för enstaka brevfröskändelser är omkring hälften av Posten brevs omsättning på ca 14 miljarder kronor, och Posten har 99 % av den marknaden. Om det inte finns avsevärda ineffektivitetsproblem måste ju Posten ha en mycket lönsam verksamhet vad gäller enstaka brevfröskändelser. Vart tar i annat fall pengarna vägen?

Vi vet i alla fall att Posten inte ger någon som helst utdelning till svenska staten, vilket i sig skulle vara välbehövligt. På vilken annan marknad med den omsättningen kan det vara problem med lönsamheten för ett företag när företaget har 99 % i marknadsandel? Vad är det som är så speciellt just med postmarknaden?

Anf. 3 Statsrådet MONA SAHLIN (s):

Fru talman! Först vill jag säga att jag i alla fall tycker att det är ganska givet, för att uttrycka sig milt, att regeringen mycket seriöst måste pröva framställan från Posten när den nu har kommit in. Det ligger också i själva pristakets natur att regeringen och de myndigheter som jobbar med det här löpande måste granska hur konkurrensförhållandena utvecklas och eventuellt förändras. Det är en viktig beståndsdel i pristaket. Därav följer att vi inte bara raskt ska fatta ett beslut utan att vi måste granska detta seriöst och noggrant.

För det andra vill jag också svara konkret att regeringen självklart kommer att höra såväl Post- och telestyrelsen som Konkurrensverket och Konsumentverket liksom de viktigaste konkurrenterna innan vi slutligt prövar Postens hemställan. Det är en mycket viktig del.

Avslutningsvis vill jag nämna, precis som Åke Sandström var inne på, att syftet med prisstoppet som det ser ut i dag är att skydda de kunder, både privatpersoner och – inte minst – småföretag, som i dagsläget inte har något alternativ till Posten AB. Men det är också viktigt att säga att syftet inte är att helt och hållet hindra en höjning av portot. Syftet är att portot för enstaka brevfräsändelser inte får höjas mer än vad den allmänna prisnivån höjs. Ibland blandas dessa två olika förutsättningar ihop lite i debatten.

Beslut om att höja portot är alltså en operativ fråga som Posten har att ansvara för. Men en eventuell sådan höjning måste alltid hållas inom det som lagen föreskriver, nämligen pristaket. Det är den här samlade bedömningen som jag ändå tycker att man måste titta på seriöst innan beslut fattas. Självfallet görs detta i mycket nära samarbete med de myndigheter som Åke Sandström här nämnde.

Anf. 4 ÅKE SANDSTRÖM (c):

Fru talman! Först får jag tacka för de förtydliganden och preciseringar som statsrådet nu gav och sedan gå in på själva tanken, reformeringen av pristaket och den frågan. I augusti detta år skriver Posten AB till regeringen och begär som sagt att regeringen skyndsamt ska bereda frågan om avskaffande, eller reformering som man säger, av pristaket. Man skriver att det är angeläget att förändringen kan ske skyndsamt. Posten har ett stort behov av att snabbt kunna anpassa sina priser efter kostnaderna för att inte försätta brevaffären i en ohållbar situation. Detta brev inkom i augusti.

Enligt vad jag har tagit reda på träffade också Postens vd statsrådet Sahlin i det här ärendet i oktober månad. Därefter informerade regeringen om att det inte längre är aktuellt med en portohöjning. Det var alltså en och en halv månad efter det att man inkommit med sin begäran, och man hade inte ens fått något svar från regeringen.

Det hela verkar något besynnerligt men ger starkt intryck av att det som Posten anförde i sin skrivelse och som jag här citerade kanske inte var helt korrekt. Regeringen har tidigare när den redogjort för sin syn på statsmakternas styrning av Posten markerat att det är riktigt att ställa höga krav när det gäller etik och moral på Posten liksom på andra statliga företag.

Regeringen klargjorde också att detta gällde Postens bemötande av konkurrensen på postmarknaden. Postkoncernen bör dock vid sitt bemö-

tande av konkurrens på marknaden lägga stor vikt vid att bedriva sin verksamhet på ett sätt som motsvarar högt ställda krav på etik och moral.

Jag hade tillfälle att tillsammans med statsrådet få samtala om dessa frågor i maj 1999 när Posten införde selektiva lokala porton för att konkurrera med små postoperatörer, först genom att bryta mot den tidigare postlagen när man erbjöd lokala priser till kommuner och andra större kunder, därefter genom att fortsätta med detta förfarande när riksdagen förbjöd selektiva lokala porton i den nya och nu gällande postlagen. I dag bryter inte Posten mot postlagen såvitt jag kan förstå, eftersom det knappt finns några lokala postoperatörer kvar. De flesta har fått lägga ned sin verksamhet just med hänsyn till de konkurrensmetoder som Posten utövade.

Därför vill jag fråga statsrådet vilken beredskap som finns från myndigheternas sida, exempelvis från PTS och Konkurrensverket, för att agera om regeringen verkligen skulle bifalla Postens hemställan.

I dag vet vi att det nog inte blir någon prishöjning före valet. Jag har tolkat det på detta sätt och hoppas att jag har rätt. Men om regeringen bifaller Postens hemställan och kanske t.o.m. avskaffar pristaket så att Posten kan höja portot rejält så kommer naturligtvis samma sak att ske igen, nämligen att det startas en hel del lokala små postföretag. Jag tycker att det är fel att förespegla människor att det finns en möjlighet att bedriva näringsverksamhet när det faktiskt inte är så i praktiken. Småföretag som har knappt 1 miljon i omsättning får en mycket begränsad ekonomisk uthållighet och är för sin överlevnad beroende av att myndigheterna snabbt kan beivra eventuella brott mot post- och konkurrenslagstiftningen.

Anf. 5 Statsrådet MONA SAHLIN (s):

Fru talman! Med all respekt för de frågor som Åke Sandström ställer hoppas jag att också han har respekt för att jag varken kan eller vill föregripa regeringens beslut. Det vore alltså fel av mig att svara på frågor som bygger på om man fattar det ena eller det andra beslutet. Jag kan bara försäkra Åke Sandström om att vi tar frågeställningen seriöst och att vi diskuterar med alla våra myndigheter.

Jag vill också säga att det är helt riktigt att jag träffade Postens vd för att diskutera detta och att jag ska träffa City Mails vd i nästa vecka, eftersom det också är en intressant aktör i detta sammanhang. Samtalen har inte bara berört själva frågeställningen om portot utan också det övriga som finns i Postens hemställan, nämligen hur man beräknar själva indexet i pristaket, och det är ändå värt att göra en seriös prövning av det.

Jag är ledsen att jag inte kan svara tydligare i dag, men jag är övertygad om att vi återkommer till frågan.

Anf. 6 ÅKE SANDSTRÖM (c):

Fru talman! Jag ska kortfattat beröra konkurrensfrågorna eftersom de intresserar mig mycket och vi arbetar med dem i näringsutskottet. Jag undrar hur statsrådet ser på att vidga rollen för PTS i konkurrensfrågor. Konkurrensverket har ju som jag vet också framfört till regeringen att det vore önskvärt med en utvidgad roll för Post- och telestyrelsen när det gäller konkurrensfrågorna på postmarknaden. Jag vet att vi har samtalat om detta tidigare, att Post- och telestyrelsen skulle få i uppdrag att främja

konkurrensen på postmarknaden. Den rollen har ju motsvarande myndigheter i många andra länder. Det är också naturligt med tanke på att just sektorsmyndigheten har sakkompetens och aktuell kännedom om marknadsförhållandena. Det finns ju motsvarande uppdrag för PTS på telesidan. Om PTS haft ett sådant uppdrag i dag hade denna situation möjligen kunnat undvikas. Post- och telestyrelsen övervakar i dag framför allt postlagens efterlevnad som i mycket hög grad är inriktad på regler för postbefordran, mottagarnas rättigheter osv.

Min korta avslutande fråga lyder: Är ministern beredd att jobba för att man ska vidga Post- och telestyrelsens uppdrag i en sådan riktning?

Anf. 7 Statsrådet MONA SAHLIN (s):

Fru talman! Det var förvisso en kort ställd fråga. Men svaret måste ju bli gigantiskt om man ska ta det seriöst. Jag kan därför bara mycket kortfattat svara att vi nu har en stor översyn på gång, vilket Åke Sandström säkert vet, om lagstifningen när det framför allt handlar om elektronisk kommunikation. Mycket av förändringarna i EU-regelverket drar åt ett sådant håll att man i alla fall i en framtid vill se mer av generella konkurrensregler i stället för särregler nationellt.

Frågeställningen är väckt, och den är mycket delikat, och jag tror att EU-regleringen går i rätt riktning. Men det är först när den utredning som jag talade om har kommit en bit på väg som vi kan se vad det får för effekter på PTS arbete.

Överläggningen var härmed avslutad.

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 12.15 på förslag av andre vice talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 14.00 då dagens frågestund skulle äga rum.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 14.00.

4 § Frågestund

Frågestund

Anf. 8 TALMANNEN:

Kammarens sammanträde återupptas, nu för riksdagens frågestund. Frågor besvaras i dag av vice statsminister Lena Hjelm-Wallén, jordbruksminister Margareta Winberg, statsrådet Maj-Inger Klingvall, utbildningsminister Thomas Östros och statsrådet Ingegerd Wärnersson.

Vice statsministern besvarar allmänpolitiska frågor. Övriga statsråd besvarar frågor var och en inom sitt ämnesområde.

Jag lämnar omedelbart ordet fritt.

Frågestund

Anf. 9 ANNA KINBERG (m):

Fru talman! Jag har en fråga till vice statsminister Lena Hjelm-Wallén. Jag vill börja med att citera Göran Persson ur dagens Dagens Nyheter. Han sade att han ser problem med hela samhällsorganisationen och vill rita om Sverige.

I någon form av möte med höga statstjänstemän lär statsministern ha sagt att han kan tänka sig att avskaffa landstingen för att få en bättre organisation av sjukvården. I propositionen om regioner som kom häromveckan aviserades också en utredning som ska vara fri att föreslå att landstingen avskaffas.

Jag håller med om att sjukvårdens kvalitet är viktigare än landstingens fortbestånd. Det handlar om att förbättra värden och hindra att människor dör i vårdköer samtidigt som landstingen prioriterar fel saker.

Jag undrar när regeringen planerar att återkomma till riksdagen med konkreta förslag om att avskaffa landstingen.

Anf. 10 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s):

Fru talman! Några sådana förslag har inte regeringen. Däremot finns det, såsom rätt citerades här, i propositionen en föransmälning om att vi kommer att tillsätta en utredning. Det är en väldigt viktig utredning som ska titta på de olika nivåerna i samhället som vi i dag fattar viktiga beslut om och vilka frågor som bör tillhöra vilka nivåer. Det är rätt naturligt att sjukvårdens nivå då är väsentlig. Man kan säga att den är delad på alla tre. Här kan man naturligtvis ha åsikter om landstingen, och det får man tillfälle att ha i den här utredningen.

Anf. 11 ANNA KINBERG (m):

Fru talman! Tack för svaret. Ni verkar ju att ha diskuterat det här, i alla fall internt, i regeringen. Det är intressant att höra även från vice statsministern att man ska se över och kanske renodla landstingens verksamheter.

Statsministern säger också i den här artikeln att man hur som helst ska ha kvar tre beskattningsnivåer för att fortsätta att ta ut hög skatt.

Då undrar jag vilka begränsade uppgifter landstingen ska ha. Var sköts sjukvården egentligen bäst? Vad är motivet för att ha kvar landstingen om man skulle organisera sjukvården någon annanstans?

Anf. 12 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s):

Fru talman! Jag tror att frågeställaren drar lite för höga växlar på det som statsministern har sagt. Det är inte så att vi har föreslagit att landstingen ska avskaffas. Vi har föreslagit att man ska utreda de olika nivåerna och på vilka nivåer olika frågor ska ligga. Sjukvårdsfrågorna är ett stort komplex i det här sammanhanget, men naturligtvis inte det enda. Vi vill att den här utredningen ska titta på samhällets alla frågor. Det är en stor viktig utredning. Jag tycker att vi ska gå in i den med öppna ögon. Statsministern har uttryckt en förmodan om att t.ex. frågan om landstingen kommer att bli mycket diskuterad här. Så kan det vara, men det kan också gälla helt andra lösningar. Det får vi se när utredningen är klar.

Anf. 13 YVONNE ANDERSSON (kd):

Fru talman! Jag har en fråga till skolministern. Vi får ofta rapporter om hur barn och ungdomar mår allt sämre. Det är rent allmänt knöligt med tryggheten. Man brukar sluta de här rapporterna med otrygghet.

I skolan kan åtgärder vidtas på olika sätt med hjälp av elevvård och annat. Vi har nyligen fått en proposition om hälsa, lärande och trygghet. Den handlar om elevvård. Men ändå tycks hemmiljön vara den mest avgörande faktorn för skolframgångar och för hur det går i skolan. Har ministern funderat på om man kan vidta åtgärder för att skapa bättre förutsättningar för barns trygghet i den nära relationen i familjen?

Anf. 14 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Nej, det har jag inte gjort. Precis som frågeställaren säger har jag ansvaret för barnens och ungdomarnas situation i skolan. Att skapa en bra hemmiljö är väl snarare något för socialministern. Det borde kunna ske genom att man har ett bredare barnperspektiv. Detta kan man se på olika sätt. Det handlar om att se till att föräldrar har en ekonomisk trygghet, en god utbildning och ett arbete. Det finns alltså flera faktorer som skapar en helhet runt barnen.

Från min position som skolminister kan jag se att vi ska ha ett nära samarbete med hemmet och en öppen dialog. Vi ska tillsammans utveckla och fostra barnen.

Anf. 15 YVONNE ANDERSSON (kd):

Fru talman! Tack för det svaret, ministern. Jag tror också att det är väldigt viktigt med föräldrasamverkan osv.

En vanlig fråga i många utredningar är hur uppväxtförhållandena var och hur man upplever sin miljö hemma osv. En liten fråga som jag har funderat på är: Kan man skapa relationsbefrämjande seminarier? Kan man göra mötet mellan föräldrar och skola och mellan föräldrar och förskola effektivare, så att man kan stimulera och ge möjligheter för familjer och föräldrar att känna lite extra för sina relationer? Därigenom skulle man kunna skapa en tryggare hemmiljö, vilket de här barnen såväl behöver för att det ska gå bra i skolan.

Anf. 16 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Jag tycker att det är positivt om man skapar de här goda relationerna. Jag tycker också att det är positivt att man gör det så tidigt som möjligt, redan när barnen går i förskolan. Det är bra om förskolan, och sedan också ungdomsskolan, kan ha studiecirkelar tillsammans med föräldrarna om barns utveckling, behov osv.

Men det som kanske är viktigast av allt är att man tar sig tid att diskutera värderingar. Hur ser man på frågor som handlar om demokrati, solidaritet, respekt för människor från olika kulturer osv.? Det är viktigt att man får en så stor samsyn som möjligt. När vi tillsammans fostrar barnen ska barnen också känna en trygghet genom att samma synsätt möts i skolan och i hemmet. Vi har olika uppfattningar och olika åsikter, så just att ordna det mötet ser jag som oerhört väsentligt för skolan.

Jag vill återigen understryka att samarbete är oerhört viktigt om vi ska lyckas med våra barn och ungdomar.

Afghanistan

Anf. 17 WILLY SÖDERDAHL (v):

Fru talman! Jag har en fråga om konflikten i Afghanistan och flyktingproblemen där. Den svenska regeringen har ju givit sitt fulla stöd till USA:s bombningar i Afghanistan. De skulle vara kirurgiska och inte drabba civilbefolkningen, men ingen kan väl i dag hävda att civilbefolkningen inte har drabbats. Det har givit upphov till nya flyktingströmmar med stora umbäranden. Främst är det barn och äldre människor som drabbas. Jag undrar vad Sveriges regering gör för att lindra nöden för de här flyktingarna.

Anf. 18 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s):

Fru talman! Jag svarar gärna på frågorna om vad Sverige gör för att lindra nöden. Vi har under många år givit en stort bistånd till Afghanistan. Hittills i år är det 125 miljoner. Vi fattade också ett viktigt beslut i regeringen för några veckor sedan om att ställa ytterligare 200 miljoner till förfogande för särskilda insatser fram till årets slut.

De här pengarna har Sida att disponera, och väldigt mycket är redan beslutat. Vi använder oss av de kanaler som är möjliga. Det innebär ytterligare stöd till flera av FN-organen, inte minst World Food Programme, men också till UNHCR och en rad andra FN-organ som arbetar i gränsområdet och till enskilda organisationer som Rädda Barnen, Röda korset och Svenska Afghanistankommittén. Räddningsverket finns också med. Räddningsverket sänder nu 50 lastbilar från Visby via Tallinn på järnväg till Tadzjikistan för att väldigt konkret kunna hjälpa till med mattransporter in i Afghanistan. På det här området gör Sverige alltså mycket stora insatser.

När det gäller flyktingsituationen har, enligt den kunskap vi har i dag, någonstans mellan 60 000 och 100 000 afghaner passerat gränsen till Pakistan. Och där finns både IOM och UNHCR.

Anf. 19 WILLY SÖDERDAHL (v):

Fru talman! Ett av problemen har ju varit att få fram den hjälp som Sverige och andra länder har försökt att få fram, eftersom gränserna har varit stängda.

Ser flyktingministern någon möjlighet att påverka Pakistan och länderna runt omkring att öppna sina gränser, så att vi mer effektivt och omedelbart kan sätta in den hjälp som behövs?

Anf. 20 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s):

Fru talman! Självfallet försöker vi utöva påtryckningar. UNHCR:s chef Ruud Lubbers har ju nyligen besökt gränsområdet för att ytterligare trycka på när det gäller möjligheten för afghaner att passera gränsen, naturligtvis helt enligt folkrätten. Men det gäller också detta med att kunna få in transporter med mat i Afghanistan.

Nu finns det särskilda korridorer där lastbilar går från både Iran, Tadzjikistan och Turkmenistan. World Food Programme har berättat att man föregående vecka fick in 1 000 ton mat om dagen, och det är faktiskt lite mer än tidigare. Trots det täcker det inte mer än två tredjedelar av behovet av mat.

Prot. 2001/02:22
1 november

Frågestund

Våld mot kvinnor

Anf. 21 MARGARETA ANDERSSON (c):

Fru talman! Jag deltog i morgonmötet i dag i talmannens kvinnliga nätverk. Där diskuterades rapporten *Slagen dam*. Den ger en ganska trist bild av hur situationen på jämställdhetsområdet ser ut i hela landet.

Jag har en fråga till jämställdhetsministern. Jag har i min hand ett policydokument för frågor som rör våld mot kvinnor i Jönköpings län år 2000. Man är konkret och talar om vad olika myndigheter ska göra för insatser.

Min fråga är: Ligger Jönköpings län i framkant? Ser det likadant ut på de flesta andra håll? Eller är kanske Jönköpings län trots detta inte alls särskilt långt framme? Hur ser det ut i samhället i stort, statsrådet Winberg?

Anf. 22 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Jag kan inte värdera om Jönköping har kommit längst eller om man ligger i mitten. Men uppenbarligen ligger man någonstans där. Jag antar att basen för det dokument som kommer från Jönköpings län är det uppdrag olika myndigheter fick för några år sedan att samverka på ett bättre sätt. Det gällde polis, åklagare, domstolsväsendet i stort, hälso- och sjukvård och socialtjänst. Det handlade då om nationell nivå. Men de län som förstår det här – och Jönköpings län tillhör uppenbarligen dem – förstår att det här måste ske regionalt men också lokalt.

Jag delar uppfattningen att *Slagen dam* är en mycket dyster läsning. Jag kan också informera om att vi har ett tvåårigt projekt, Nationellt råd för kvinnofrid, som jag själv är ordförande för. Vi går nu igenom olika grupper av kvinnor, handikappade, gravida, äldre kvinnor för att se hur situationen ser ut för dem när det gäller misshandel.

Anf. 23 MARGARETA ANDERSSON (c):

Fru talman! Jag är glad att jag fick det här svaret av jämställdhetsministern. Jag hoppas, som sagt, att det ser likadant eller bättre ut i andra delar av landet.

Vad vi också diskuterade var frågan om var de goda männen finns. Hur mycket har regeringen kommit i kontakt med de organisationer för män som arbetar i samma riktning?

En annan fråga som vi har diskuterat inom Centerkvinnorna är möjligheten att få bort en del av det språkvåld som används i skolorna. Man har diskuterat vilket språk som används mellan olika personer. Arbetar man vidare hos jämställdhetsministern även med sådana frågor?

Anf. 24 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Frågan om de goda männen har uppmärksammats ett tag. Det finns ett antal organisationer. De är inte så många, och varje organisation innehåller kanske inte så många medlemmar. Men det är i varje fall en början. Vad jag kan göra är att stötta dem genom att tala om för dem att de gör ett bra jobb, för det gör de. Jag tänker t.ex. på Manscentrum, men också på Manliga nätverket, som är ett nätverk över hela Sverige. Men jag kan också stötta dem ekonomiskt i den mån det behövs, och det behövs.

Språkbruket i skolan är väl närmast en fråga för Ingegerd Wärnersson. Men jag vet att i Värdegrundsprojektet ingår att arbeta med det här.

Inom min del har jag bl.a. delat ut s.k. feministpengar till elevgrupper i grundskolan och gymnasieskolan som vill arbeta för att förbättra bl.a. språkbruket i skolan.

Enprocentsmålet

Anf. 25 KARL-GÖRAN BIÖRSMARK (fp):

Fru talman! I min hand har jag det senaste numret av Sida:s tidning Omvärlden. Temat är enprocentsmålet. I ett diagram framgår det mycket tydligt att det har skett kraftiga nedskärningar när det gäller enprocentsmålet under den socialdemokratiska regeringen under 90-talet. Det står också att det endast är borgerliga regeringar som har levt upp till enprocentsmålet.

Min fråga till statsrådet Klingvall är om hon skulle kunna tänka sig att agera för att en avdragsrätt för gåvor till biståndsverksamhet skulle kunna genomföras för att fylla ut gapet som har blivit under 90-talet och för att uppmuntra till gåvor till bistånd genom att det finns en avdragsrätt på det.

Anf. 26 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s):

Fru talman! Karl-Göran Biörsmark talar om ett gap. Vi har haft en period under 90-talet då vi har haft oerhört stora problem med vår ekonomi. Den perioden har vi nu lagt bakom oss, och vi står i en helt annan situation. Och därmed kan vi också fylla det som Karl-Göran Biörsmark kallar för ett gap. Jag vill inte kalla det för ett gap. Vad vi nu gör är att gå från en nivå på 0,7 % som vi hade för ett par år sedan, stadigt vidare för att åter uppfylla enprocentsmålet.

Det här handlar om en mycket stor satsning. Det handlar om stora resurser som vi nu år för år avsätter på vårt internationella utvecklingssamarbete. Det är en mycket bestämd politisk viljeinriktning att det är den vägen vi ska gå. Det är alldeles nödvändigt. Inte minst i ljuset av världsläget, av världssituationen, är Sverige tillsammans med en rad andra länder beredda att satsa mycket mer för att få en förändring till stånd för att skapa en rättvisare värld.

Att då tala om avdragsrätt för gåvor förefaller mig inte på något sätt ligga i paritet med de stora ansträngningar vi nu ska göra för att åter nå enprocentsmålet. Det är alltså inte lösningen på den problematiken.

Anf. 27 KARL-GÖRAN BIÖRSMARK (fp):

Fru talman! Nej, det är inte lösningen på den problematiken. Den lever vi med fortfarande. Biståndet har tappat tiotals miljarder under den socialdemokratiska regeringens tid under 90-talet på grund av de kraftiga nedskärningarna i biståndet, så det är inte lösningen. Men det kunde vara ett bidrag.

Nu föreslår ju regeringen avdragsrätt för fackföreningsavgifter i budgeten. Vore det inte lämpligt att man prioriterade avdragsrätt för gåvor till bistånd innan man kommer till avdragsrätt för fackföreningsavgifter? Det finns ändå en vilja och ett tryck ute i samhället, det ser vi från andra undersökningar, att bidra. Detta skulle kunna vara ett incitament där man delar på det hela, med privata bidrag och även med avdragsrätt, så att skattedelen finns med.

Anf. 28 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s):

Fru talman! Jag tycker att Karl-Göran Biörsmark försöker blanda bort korten genom att jämföra det förslag Karl-Göran Biörsmark för fram med avdragsrätt för fackföreningsavgifter. Det har ju en helt annan bakgrund. Det har också att göra med de villkor som arbetsgivaren har när det gäller avdrag.

Sedan tycker jag också att det är märkligt att Karl-Göran Biörsmark tar upp den här frågan som ett sätt att nå det mål vi har satt upp, nämligen 1 % av BNI. Det handlar ju om helt andra summor, en helt annan satsning. Och framför allt, Karl-Göran Biörsmark: Det kan väl inte vara så att man för att känna att man vill vara med och bidra personligen, också ska få göra ett avdrag? Känslan av att man vill vara med och bidra och ge, tycker jag ska vara alldeles uppriktig och solidarisk och inte förknippad med några avdrag.

Brott mot minkfarmare

Anf. 29 SONJA FRANSSON (s):

Fru talman! Jag vänder mig till jordbruksminister Margareta Winberg.

I september hände ju en fruktansvärd terrorattack i USA. Det är något som vi alla fördömer.

Under precis samma tid hände faktiskt en form av terrorattack också i min hemkommun i Svenljunga. Den var naturligtvis betydligt mindre, men ändå väldigt otäck för dem som personligen drabbades och nu oroas för vad som händer härnäst.

Attacken drabbade minkuppfödare. Deras bilar, som man använder för att föra ut foder till djuren, blev satta i brand under en natt. Det gjordes av djuraktivister.

Min fråga till ministern är: Hur ställer sig ministern till sådana odemokratiska sätt att försöka påverka en debatt i samhället?

Anf. 30 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Det måste man väl ändå hävda vara en ledande fråga? Det finns väl ingen som kan försvara det som de s.k. djurrättsaktivisterna gör. Att tala om djurrätt i det här sammanhanget blir så fel.

Förutom att dessa personer – dessbättre är de inte så många, men de får mycket utrymme – begår en brottslig handling gör de ofta saker som innebär att djuren får lida. De släpper t.ex. ut minkar. Dessa minkar går en säker och plågsam död till mötes.

Sonja Fransson har mitt fulla stöd i att fördöma den här typen av handling.

Anf. 31 SONJA FRANSSON (s):

Fru talman! Tack, ministern. Det tydliga uttalandet gläder mig. Det var precis det som hände för ett par år sedan då man släppte ut minkar som fick lida oerhört mycket.

Det är viktigt att vi får det här svaret från ministern, eftersom ministern har tagit upp frågan om man ska förbjuda pälsdjursuppfödning över huvud taget.

Jag tycker att det är en fråga som ska diskuteras demokratiskt med bra bakgrund och goda erfarenheter, där man väger för- och nackdelar. Det är en demokratisk fråga.

Jag tycker att det är oerhört viktigt att man tydligt tar avstånd, så att det inte blir en sammanblandning och att man tolkar det som att ministern går på djuraktivisternas vilja.

Anf. 32 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Det är väldigt viktigt att skilja de två sakerna åt: för det första att ta avstånd från det som är brottsligt och dåligt för de djur som drabbas, för det andra att ta ställning till huruvida vi i framtiden ska ha djur hållna på det här sättet.

Vi har redan börjat med rävarna. Det går inte att hålla räv i bur i dag eftersom deras naturliga beteende inte kan tillgodoses. Nästa vecka kommer vi, på den socialdemokratiska partikongressen, att diskutera om det nu är dags att förbjuda hållande av mink i bur, på samma sätt som vi har diskuterat rävarna.

Det diskuteras på den kongressen, men det diskuteras också mycket ute i samhället av breda grupper. Det får man väl säga är en demokratisk form av diskussion.

Så småningom ska vi fatta ett beslut.

Friskolor

Anf. 33 HENRIK LANDERHOLM (m):

Fru talman! Jag har en fråga till statsrådet Wärnersson.

I en nyligen lagd proposition föreslår regeringen nya hinder för etablering av friskolor. Min fråga till skolministern är: Hur kommer de här begränsningarna för nya friskolor och den aviserade avsikten att i nästa steg sätta stopp för s.k. vinstdrivande företag inom skolsektorn att öka valfrihet och kvalitet i det svenska skolväsendet? På vilket sätt uppmunt- rar det driftiga och nytänkande entreprenörer och nytt kapital att bidra till skolans utveckling?

Anf. 34 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):
Fru talman! Driftighet är viktig inom alla grenar av skolans verksamhet.

Propositionen har tre tydliga syften. Det ena är att skapa en trygghet för eleverna. De ska oavsett om de väljer den kommunala eller den fristående skolan se att det är samma lagar, förordningar och läroplaner som gäller. Det andra syftet är att skapa ett rättvisare bidragssystem än det vi har i dag. Det tredje är att stärka kommunens inflytande när det gäller att säga ja eller nej till en skola som vill starta som fristående.

Vi har haft två utredningar som har tittat såväl på de fristående grundskolorna som på de fristående gymnasieskolorna. Vi har följt utvecklingen under ett antal år. Samtliga åtgärder ligger till grund för den proposition som jag har lagt i riksdagen.

Det gäller att skapa en lagstiftning som är tydlig och klar för såväl eleverna som föräldrarna. Propositionen säger inte nej till fristående skolor; den säger att vi ska ha mångfald.

Anf. 35 HENRIK LANDERHOLM (m):

Fru talman! Jag delar skolministerns uttryckta avsikt att skapa klara regler för friskolor och så lika regler som möjligt för friskolor och kommunala skolor, även om jag inte delar de förslag som regeringen har lagt fast i det här hänseendet.

Jag noterar att skolministern inte svarade på min fråga, nämligen hur man ökar valfriheten och kvaliteten i både den kommunala skolan och i friskolorna genom att göra det svårare och sämre för såväl nya som gamla skolor. På vilket sätt gör det de kommunala skolorna bättre, och på vilket sätt bidrar det till att öka elevernas valfrihet att man stänger av kranen för tillförsel av nya friskolor?

Det är den konkreta konsekvensen av de förslag som regeringen har lagt och de förslag som regeringen har aviserat att man senare avser att lägga.

Anf. 36 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Andemeningen är just att öka valfriheten. Vi ser en utveckling i Sverige som inte är likadan från den ena kommunen till den andra. Förekomsten av fristående skolor är betydligt större i våra storstäder än ute i de mindre kommunerna.

Vi vill med den här propositionen att det ska vara en valfrihet att kunna välja även den kommunala skolan. Det finns i vissa kommuner, styrda av vissa politiker, tendenser att man inte vill ha den kommunala skolan.

Den här propositionen ska ge den garantin. Valfrihet är inte bara att välja en fristående skola. Valfrihet gäller också att det finns en kommunal skola.

Särskolan

Anf. 37 ERLING WÄLIVAARA (kd):

Fru talman! Jag har en fråga till utbildningsminister Thomas Östros.

Frågestund

Elever i gymnasiesärskolan omfattas ju inte av studiemedelssystemet. Det innebär att dessa elever inte kan få studiehjälp. De får inget extra tillägg eller inackorderingstillägg. I stället får särskoleeleven ett förlängt barnbidrag på 950 kr under tolv månader av året.

Eleverna i den vanliga gymnasieskolan omfattas av studiemedelssystemet och erhåller 950 kr per månad under nio månader av året. Dessutom kan de få upp till 855 kr per månad i extra tillägg, och i vissa fall upp till 2 350 kr per månad i inackorderingstillägg.

Min fråga är: Gymnasiesärskolans elever förlorar med detta system i förhållande till den vanliga gymnasieeleven ca 18 000 kr per år. Varför denna orättvisa, eller diskriminering, av särskoleeleverna?

Anf. 38 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s):

Fru talman! Erling Wälivaara pekar på en fråga som vi också har stött på i den allmänna debatten. Det finns behov av en översyn av studiestödssystemet för denna grupp av elever. Det arbetet lovar jag att utföra i Regeringskansliet.

Anf. 39 ERLING WÄLIVAARA (kd):

Fru talman! Fr.o.m. nästa år drar man ut gapet ännu mer genom att man utökar gymnasieelevernas studiehjälp till tio månader. Det är i och för sig bra, men gapet till särskoleeleverna ökar ytterligare, ända upp till 21 500 kr per år.

Ser utbildningsministern någon möjlighet att så snart som möjligt rätta till det här missförhållandet?

Anf. 40 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s):

Fru talman! Frågan har ju flera dimensioner. En dimension är om det är rimligt att ha barnbidrag som system för ekonomisk stöttning när man har passerat åldern för barnbidrag. Det gör att det finns anledning att se över systemet. Det är det vi arbetar med.

Vegankost i skolan

Anf. 41 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Jag har en fråga till statsrådet Wärnersson. Den här dagen är internationella vegandagen. Veganism är inte något nytt. Redan 1996 fanns det 85 000 veganer i Sverige, de flesta ungdomar. Nu är de naturligtvis ännu fler.

Vi i Miljöpartiet har gjort en undersökning i skolorna om ungdomar som äter vegansk mat, dvs. mat som inte kommer från djurriket. Resultatet är väldigt nedslående. Vissa får ingen mat alls utan får hålla sig till att äta sallad. På vissa skolor krävs läkarintyg för veganer. På många skolor har man dålig kunskap om vegansk matlagning och blandar in icke-veganska ingredienser i veganmaten. Många får samma mat varje dag eller hänvisas till att endast äta vegetariskt, vilket inte är detsamma som veganskt.

Vi i Miljöpartiet är bekymrade för hälsan och skolresultaten för de här eleverna, och jag skulle vilja fråga statsrådet Wärnersson vad hon

avser att göra för att även veganer ska garanteras en näringsriktig och omväxlande kost.

Prot. 2001/02:22
1 november

Anf. 42 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Det är en mycket viktig angelägenhet som frågeställaren tar upp. Med fru talmannens tillstånd vill jag hänvisa till att det är jordbruksministern som äger ansvaret för skolmåltider och lämna över frågan till henne.

Frågestund

Anf. 43 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Det är kanske överdrivet att säga att jag äger ansvaret för frågan, men skolmåltiderna och skolmåltidspersonalen är en av ett litet antal frågor som är prioriterade inom Jordbruksdepartementets område. Jag har satt i gång ett antal projekt, bl.a. utbildningsprojekt för skolmåltidspersonal som syftar till att skolmåltiden ska vara varierad och näringsrik men också god, så god att alla vill äta den.

Det är fråga om ett stort samarbetsprojekt med olika organisationer inblandade. Det ska sättas i gång alldeles strax, och jag skulle tro att det kommer att pågå över kanske ett år. Det är mitt bidrag i detta sammanhang.

Anf. 44 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Jag ber om ursäkt för att jag inte visste vilken minister som skulle besvara min fråga. Jag är glad att jordbruksministern är här i dag och kan svara på frågan.

De här skolorna har framfört argument till eleverna som går ut på att vegansk mat är näringsfattig och att man därför inte vill servera den. Jag kan inte tolka det på något annat sätt än att man på det här viset försöker hindra elever från att välja vegansk kosthållning.

De här elevernas kosthållning blir ju knappast bättre av att de inte får någon mat alls utan tvingas klara sig på bara sallad. Ser ministern någon möjlighet att påverka inte bara matlagningsspersonalens utan även skolornas inställning till veganer och vegansk kost?

Anf. 45 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Det här är i grunden en kommunal fråga, eftersom skolan inklusive skolmåltiderna är en kommunal angelägenhet. Men i det projekt som jag nyss nämnde är det inte bara skolmåltidspersonalen som ska få en ytterligare insikt och kunskap, utan vi vänder oss också till politiker, till lärare och till rektorer för skolorna.

Som jag tidigare sade är meningen med det hela att alla elever – såväl veganer och laktovegetarianer som de som äter s.k. normalkost – ska finna det nöjsamt att gå till skolmatsalen och äta en god och näringsriktig mat.

Kampen mot lätta vapen

Anf. 46 CARINA HÄGG (s):

Fru talman! Jag välkomnar det initiativ som har aviserats när det gäller klusterbomber, apropå det som vi nu ser hända i Afghanistan. Jag

skulle också välkomna om det vore möjligt att ta ett ytterligare initiativ när det gäller lätta vapen. Jag vet att det i juni hölls en konferens i New York där man tog upp frågan om lätta vapen. Denna konferens kunde tyvärr inte komma så långt. Det är möjligt att man om denna konferens hade hållits efter den 11 september hade lyckats nå längre än vad som blev fallet. Uppföljningskonferensen ska hållas år 2006.

Jag undrar om man i de paket som görs i frågan om terroristbekämpning redan nu skulle kunna inkludera också den oerhört viktiga frågan om att minska risken för spridning av lätta vapen. Vi vet att lätta vapen är och har varit ett problem i Afghanistan liksom också på många andra håll där det finns konflikter. Vi vet att offren i nio fall av tio är barn och att även användarna ofta är barn.

Anf. 47 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s):

Fru talman! Vi har ju ganska länge från svensk sida arbetat med frågan om det som kallas lätta vapen, dvs. mera vanliga vapen som handeldvapen o.d. Den är svår att hantera internationellt. När man i somras dessvärre inte kom framåt i frågan var just USA stark motståndare till att man skulle lösa den samlat på internationellt plan.

Jag tror att Carina Hägg kan ha rätt i att så länge den internationella koalitionen mot terrorismen hålls samman finns det möjligheter att göra ytterligare insatser på områden där det tidigare har varit svårt att komma överens internationellt. Det kan hända att så kan vara fallet också på det här området. Jag tycker att den möjligheten kan vara värd att pröva.

Anf. 48 CARINA HÄGG (s):

Fru talman! Jag tackar för den positiva öppning som jag fått i svaret. Jag förstår att frågan är svår och vet att vi mötte motstånd när vi drev de svenska positionerna. Jag känner till att USA, som statsrådet sade, vägrade att acceptera ett förbud för stater att exportera till icke statliga aktörer. Det är detta som vi kanske just nu oroas för. Samtidigt vet vi att det är viktigt att göra framsteg i denna fråga. Vi har nu en möjlighet, och det är värt att arbeta vidare med att få en uppslutning kring detta.

Jag ska i kväll träffa en grupp kvinnor som lever i Sverige men som kommer från Afghanistan. Det kunde vara bra att ha med sig en öppning i denna fråga till de här kvinnorna.

Jag skulle också önska att jag finge tala om för de här kvinnorna att även regeringen skulle vara intresserad av att skapa fler kontakter med den här invandrargruppen i Sverige och lära sig mer om det afghanska samhället och om de villkor som kvinnor i Afghanistan lever under.

Jag vill också nämna att det i kväll ska visas ett TV-program som jag tror på ett skrämmande sätt kommer att visa den situation som många afghanska kvinnor lever i.

Anf. 49 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s):

Fru talman! Vad gäller kampen mot lätta vapen kan Carina Hägg mycket väl ta med sig ett besked att det här har varit en prioriterad fråga för den svenska regeringen. Jag drev den själv hårt medan jag var utrikesminister, och jag vet att det arbetet har följts upp efteråt. Vi kommer också att fortsätta att driva den.

De afghanska kvinnor som finns i Sverige i dag kan verkligen vittna om vad som pågår i Afghanistan, och jag tycker att vi ordentligt ska ta till vara deras erfarenheter. Det här är ett tillfälle för oss att lära oss mycket mera om Afghanistan, om det förtryck som den talibanska regimen i dag utövar mot kvinnorna men också faktiskt om de möjligheter som då och då under åren har funnits för afghanska kvinnor att utvecklas och utbilda sig. Förhoppningsvis ska man så snart som möjligt kunna komma tillbaka till en sådan situation.

CSN

Anf. 50 PER BILL (m):

Fru talman! Jag vill till utbildningsministern rikta en fråga som rör Centrala studiestödsnämnden, en myndighet som tyvärr länge har brottats med stora problem. Framför allt har studenterna problem med väldigt långa handläggningstider och oändligt långa telefonköer, ibland över en timme.

Vilka konkreta åtgärder tänker utbildningsministern vidta för att se till att studenterna får sina studiemedel i tid?

Anf. 51 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s):

Fru talman! Det är först och främst alldeles oacceptabelt att studenter inte får den service som de har rätt till. Därför har regeringen också agerat och förra året ökat anslagen till myndigheten med 100 miljoner kronor. Det är behövligt också därför att den nu har att hantera ett nytt studiemedelssystem.

Det görs också en särskild satsning som realiseras nu i dagarna. Det gäller 70 miljoner kronor för att bygga upp ett särskilt servicecenter i Kiruna, som ska kunna ta emot och besvara studenters frågor och även se till att myndighetens kvalificerade handläggare får en möjlighet att hantera de svåra ärendena.

Studenternas krav är berättigade. Regering och riksdag har agerat genom att skjuta till ytterligare resurser. Vi följer myndigheten väldigt noga för att se att det nu ska och bör bli bättre. Det har studenterna och även riksdagen rätt att kräva.

Anf. 52 PER BILL (m):

Fru talman! Tack för svaret! Det är naturligtvis oerhört tråkigt när ekonomisk stress blir en av de faktorer som påverkar studenter under några av deras absolut viktigaste år, när de ska lägga grunden för sin utbildning och för sina karriärval.

Vi har ofta sett problemen. Vi har skjutit till pengar och vidtagit ytterligare någon åtgärd, men tyvärr tycks problemen bestå. Jag är rädd för att vi kommer att behöva ta till större krafttag om vi ska få någon ordning på CSN och se till att studenterna faktiskt får pengarna den vecka de ska ha dem.

Anf. 53 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s):

Fru talman! Studenterna ska naturligtvis ha pengarna när de har rätt att få dem. Jag har förtroende för att verkets ledning nu arbetar hårt för

att se till att det ska bli bättre, särskilt med de insatser som regeringen har gjort med att bygga upp särskilda serviceinrättningar så att det går att komma fram ordentligt per telefon och få svar på sina frågor.

Jag är däremot mycket tveksam till de förslag som Per Bill och moderaterna har i bakfickan, dvs. att privatisera CSN. Här handlar det om myndighetsutövning. Det handlar om mycket viktiga beslut för människors möjligheter att studera. Det är inte någonting som lämpar sig för en privat bankmarknad utan det måste skötas i myndighetsform.

Resurser i den svenska skolan

Anf. 54 LENNART GUSTAVSSON (v):

Fru talman! Jag riktar mig till skolminister Wärnersson.

I dag får vi på arbetsgivarorganisationen Svenskt Näringslivs hemsida läsa i en rapport man har tagit fram att ökade resurser inte ger högre kvalitet i skolan. Man konstaterar bl.a. att det i första hand är andra åtgärder än mer pengar som behövs för att förbättra utbildningens kvalitet. Det framstår som att de s.k. Wärnerssonpengarna skulle vara mindre väl genomtänkta. Behovet av ökade resurser till skolan kan naturligtvis inte uteslutas i enskilda fall, men det är någonting helt annat som behövs än de generella och föga målinriktade resurssatsningar som nu genomförs. Det säger man alltså från Svenskt Näringslivs sida.

Jag som vänsterpartist tror mig veta att ökade resurser till skolan är en viktig satsning för att kunna genomföra läroplanens intentioner. Jag skulle vilja höra skolministerns synpunkter på rapporten och framställningen från Svenskt Näringslivs sida.

Anf. 55 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Vi har en skola med mycket högt ställda mål, såväl för förskolan, grundskolan som för gymnasiet. Det är bra att vi har de höga målen, att vi vill ge våra barn och ungdomar en god undervisning, goda kunskaper och en trygghet som människor när de lämnar ungdomsskolan.

Det är min övertygelse att om alla barn och ungdomar ska nå dessa mål kommer det att ta en hel del resurser i anspråk. Det är såväl ekonomiska resurser i form av personal, lärare och andra, som materiella resurser som läromedel, datorer osv.

Barn är olika, har varit olika och kommer att vara olika i framtiden. Det ställer krav på oss att möta dem på olika sätt. Ibland kan vi möta större grupper av elever. Ibland krävs det små grupper för att genomföra den individuella planeringen och se varje enskild elev. Jag är övertygad om att det behövs resurser till den svenska skolan.

Anf. 56 LENNART GUSTAVSSON (v):

Fru talman! Det är bra att skolministern vidhåller att ökade resurser är någonting som behövs för att uppfylla läroplanens mål och intentioner.

I går kunde man på Svenskt Näringslivs hemsida hitta ett uttalande med synpunkter om den tidigare debatterade propositionen om fristående skolor.

Svenskt Näringsliv är aktiv i skoldebatten. Det är bra att en av arbetsmarknadens organisationer är väldigt aktiv. Det är bra om även LO är aktiv. Ofta hamnar Svenskt Näringsliv i sina bedömningar i positioner som liknar högern och den övriga borgerligheten.

Ser skolministern något problem i att en av arbetsmarknadens organisationer på ett så tydligt sätt politiserar sig i skolfrågan?

Anf. 57 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Jag kan se problemet om man ska ge sig in i debatten om resurser. Det är bra att omvärlden ställer upp och samarbetar med skolan, och Svenskt Näringsliv kan göra en bra insats genom att öppna sina arbetsplatser för våra barn och ungdomar så att de kan få en bild av lärande i arbete. Det nära samarbetet ska vi ha.

Inför den tidigare valrörelsen var det många partier som sade att det behövs mer resurser till skolan. I dag har regeringen öronmärkt resurser för lärare och andra som kan verka i skolan. Jag kan nu konstatera att till de öronmärkta pengarna säger Moderaterna nej. Folkpartiet har sagt ja tillsammans med Vänstern och Miljöpartiet. Kristdemokraterna och Centern säger att de ska använda den kommunala påsen.

Detta är viktigt för alla dem som vid nästa val ska se hur partierna vill styra skolan. Om man anser att det är viktigt med mer personal ska man i så fall säga ja till de s.k. Wärnerssonpengarna.

Skördeskador

Anf. 58 JOHNNY GYLLING (kd):

Fru talman! Min fråga riktas till jordbruksministern och handlar om skördeskador.

Efter höstens myckna regnande har många lantbrukare i Blekinge och även andra län drabbats hårt av skördeskador. LRF Sydost betecknar läget i sin helhet som bekymmersamt. Vissa enskilda lantbrukare, potatisodlare och spannmålsodlare betecknar situationen som katastrofal. Enskilda bönder kan förlora upp till en halv miljon kronor.

Det finns i dag inget bra skördeskadeskydd. Jordbruksverkets katastrofskydd fungerar inte i praktiken eftersom det tar för lång tid att utreda och behandla frågorna.

Är ministern beredd när bilden över situationen i Sverige klarnar att vara med och se till att de hårt drabbade lantbrukarna får hjälp av Jordbruksverket?

Anf. 59 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Frågan om ett skördeskadeskydd har diskuterats länge. Det finns inget skördeskadeskydd i formell mening. Det finns inget anslag i budgeten som heter så. Regeringen förhandlade bort det skyddet – jag minns inte om det var i början av 90-talet eller möjligen något tidigare – och näringen fick något annat i stället. I den överenskommelse som träffades sades det att om det var katastrofliknande tillstånd skulle regeringen naturligtvis pröva om det skulle utgå ersättning.

Vi har nästan varje år fått propåer om att det nu är ett katastrofliknande tillstånd. Det har gällt Västernorrland, Värmland, Örebrotrakten

och Västergötland nära Vänern. Alla fallen har prövats först av Jordbruksverket och sedan av regeringen. I inget fall har det befunnits vara det som man – när man genomförde förändringen – kan kalla katastrof-liknande tillstånd.

Anf. 60 JOHNNY GYLLING (kd):

Fru talman! Jag tackar för svaret. Av svaret att döma kan jag konstatera att det inte finns något bra skydd för skördeskadorna. Det är vad ministern sade.

Att drabbas av en skördeskada på grund av väderleken är något som den enskilde lantbrukaren inte kan påverka själv. Därför känns det dubbelt hårt när det inträffar. Många bönder kämpar redan i dag med en ansträngd ekonomi. En skördeskada kan då knäcka bonden både ekonomiskt och mentalt. Man står och ser på när skörden ruttnar.

Är ministern beredd att utreda och ta fram något långsiktigt i form av ett skördeskadeskydd, försäkringslösningar eller andra modeller? Det kanske måste till en statlig grundplåt, vilket vi kristdemokrater har föreslagit.

Anf. 61 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Jag har förstås regelbundna överläggningar med näringen om olika aktuella frågor. Jag har också ofta fått kravlistor från LRF, särskilt inför budgetarbetet. Denna fråga finns inte som en prioriterad fråga från näringen mot regeringen. Det är kanske inte så konstigt eftersom man fick andra saker i stället när frågan förhandlades bort.

Jag kan lova att diskutera frågan med näringen igen. Det har vi gjort tidigare, dock utan att den har satts upp på en pengalista – som annars inte är så ovanligt från LRF.

Yrkesfisket i Torneälven

Anf. 62 ÅKE SANDSTRÖM (c):

Fru talman! Jag har också en fråga till jordbruksministern. Den gäller de mycket oklara förutsättningar som gäller för yrkesfiskarna vid Torneälvens mynning. Jag vet att frågan är bekant för ministern. Hon lovade vid en träff i juli månad att de svåra juridiska frågorna ska vara avklarade och lösta senast i april månad 2002. Då det är relativt kort tid kvar undrar jag hur läget är och vad som hittills har hänt på området.

Anf. 63 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Det är alldeles riktigt att jag träffade representanter för dessa fiskare i juni månad. Vi var då överens om att vi måste försöka att få en lösning på frågan. Det är emellertid inte helt enkelt, eftersom vi så att säga inte äger frågan själva. Vi har att samarbeta med Finland. Det finns också en gränsälvscommission, som är det organ som utformar regelverket.

Det enda sättet att hitta ett annat regelverk är att Sverige och Finland är överens om någonting annat. Det har vi inte varit. Nu hoppas jag att det arbete som nu har satts i gång – där Kaj Larsson är politiskt sakkun-

nig och håller i det för departementets räkning – ska kunna leda till en lösning senast till april månad nästa år.

Prot. 2001/02:22
1 november

Anf. 64 ÅKE SANDSTRÖM (c):

Fru talman! Tack för svaret. Vid samma tillfälle uttalade jordbruksministern också att frågorna kring fisket och rättigheterna skulle tas bort från Gränsälvscommissionen och föras till en rent svensk juridisk fråga. Hur är läget i den delen? Samtidigt lyftes även ersättningsfrågor på EU-nivå. Har det hänt något på det området?

Frågestund

Anf. 65 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Frågan om att lyfta ut fiskefrågorna från Gränsälvscommissionen ligger i det arbete som nu pågår. Gränsälvscommissionen har ett antal olika uppgifter där fiskefrågorna är en. Från svensk sida tycker vi att det vore väldigt bra om den befriades från fiskefrågorna och att Sverige och Finland i bilaterala överläggningar kunde komma överens. Men det ligger också i detta arbete.

Palestinska rådet

Anf. 66 YVONNE RUWAIDA (mp):

Fru talman! I går skulle finansutskottet möta palestinska kolleger, nämligen ledamöter av PLC, dvs. Palestinian Legislative Council. Dessa kolleger till oss i Palestina skulle vara här för att se på finansrevision. De var inbjudna av Sida för att bl.a. göra en del studiebesök. Ingen av dessa ledamöter har fått tillstånd att ta sig till flygplatsen av den israeliska regeringen och kunde därför inte närvara här.

Detta är inget nytt fenomen. Det händer att PLC inte har möjlighet att träffas inom ramen för de möten som det ska ha på palestinska områden. Som vi ser nu börjar man bli väldigt hård med att tillåta parlamentariker att åka utomlands på studiebesök. Hur avser regeringen att agera för att se till att det palestinska rådet har möjligheten att resa? Jag riktar frågan till vice statsministern.

Anf. 67 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s):

Fru talman! Den typen av besök och utbyten är en väldigt viktig del i att få den palestinska myndigheten att fungera väl. Det är alldeles obegripligt att den typen av sammanträffanden hindras av israeliska myndigheter. Det gäller nu att ta reda på vad som har hänt. Jag kan tänka mig att det är en del i den allmänna avspärrningspolitiken. Den får ofta horribla effekter.

Jag hoppas att man så snart som möjligt ska sluta med den typen av politik från Israels sida. Det enda som kan möjliggöra det och få utvecklingen på rätt spår igen är att såväl israeler som palestinier är beredda att återigen sätta sig i normala förhandlingar som civiliserade människor. Det handlar om att inte försöka isolera varandra eller skada varandra på det sätt som vi nu har sett under lång tid.

Anf. 68 YVONNE RUWAIDA (mp):

Fru talman! I konflikten i Mellanöstern finns en stark part och en svag part. Våra kolleger de israeliska parlamentarikerna har alltid möjlighet att resa till t.ex. Sverige och har aldrig blivit förhindrade att göra det. När våra kolleger i det palestinska parlamentet förhindras att komma hit är det ganska allvarligt. Vi skulle ha träffat dem i finansutskottet i går.

Situationen för våra kolleger i de palestinska områdena har varit liknande under en längre tid. Redan 1995, 1996 och 1997 har de inte kunnat ha sina möten därför att alla som ingår och är folkvalda inte har fått tillstånd att ta sig från t.ex. Gaza till Västbanken.

Jag anser att det är den svenska regeringens och andra regeringars skyldighet att agera och säga att man måste tillåta rörelsefriheten i varje fall för de folkvalda politikerna. Detta är en oerhört allvarlig situation.

Anf. 69 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s):

Fru talman! Som Yvonne Ruwaida vet har Sverige och hela EU agerat kraftfullt för att avspärrningspolitiken ska få ett slut och naturligtvis också för att normal rörlighet ska kunna tillämpas för människor i detta område. Det gäller inte minst för dem som ska ha politiska möten.

Är det någonting som jag tycker att de israeliska myndigheterna ska förstå är det att isolering av de palestinska områdena och deras politiker inte heller kan vara i deras intresse. Vi har agerat, och vi kommer att fortsätta att agera, för en normal möjlighet till besök, möten osv.

Diskrimineringslag i grund- och gymnasieskolan

Anf. 70 HILLEVI LARSSON (s):

Fru talman! Jag vill ställa en fråga till Ingegerd Wärnersson angående diskrimineringslagarna i skolan.

Det har en längre tid funnits diskrimineringslagar i arbetslivet. Nu aviseras att detta även ska gälla på högskolenivå och i universitetsvärlden. Jag anser att det finns liknande problem i skolvärlden, dvs. på grund- och gymnasieskolan. Det är kanske t.o.m. ännu värre problem där.

Jag skulle önska att regeringen övervägde att ändra diskrimineringslagarna så att diskrimineringsombudsmännen kan arbeta även inom grund- och gymnasieskolan. Jag vill höra regeringens syn på den frågan.

Anf. 71 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Att elever ska må bra och känna trygghet i skolan är en av de grundpelare som hela vår läroplan vilar på. För att bl.a. se till att elever känner sig trygga har vi startat en stor kampanj mot mobbning som nu många tusentals elever runtom i vårt land deltar i. Det gäller grundskola som gymnasieskola. Jag är i dag glad att kunna bära deras röda jacka med symbolen Tillsammans. Det är viktigt att alla vi vuxna ställer upp och stöttar de unga.

Regeringen har som tidigare har nämnts här i dag lämnat ett förslag till riksdagen om elevers trygghet, hälsa och lärande i en proposition som bl.a. tar upp arbetsmiljölagen. I dag gäller den också för elever precis som för vuxna. Vi vill ha en översyn av hela arbetsmiljölagen i ett elev-

perspektiv, dvs. inte sedd med vuxna ögon utan genom att se på hur elever ser på sin arbetsmiljö.

Jag kan komma tillbaka till diskrimineringslagen i nästa inlägg.

Anf. 72 HILLEVI LARSSON (s):

Fru talman! Allt som statsrådet här aviserar är väldigt positivt. Men jag tror ändå att vi behöver se över frågan om diskrimineringslagarna. Man har inom arbetslivet funnit att de allmänna diskrimineringslagarna inte är fullgoda, och samma gäller inom skolan.

Detta är en fråga som inte bara gäller mobbning. Det kan t.ex. gälla en lärare som behandlar en invandrarelev sämre än en infödd elev. Det gäller även de omfattande sextrakasserier mot flickor som förekommer. Ombudsmännen hade där varit ett stort stöd för både elever och lärare som känner sig utsatta.

Elever som känner sig kränkta kan polisanmäla saken. Men jag anser inte att det är tillräckligt. Det är även väldigt långtgående att polisanmäla. Det hade varit bättre om eleverna och berörda lärare i de fall det gäller kunde vända sig till diskrimineringsombudsmännen. Jag hoppas att regeringen fortsätter att se över den här frågan.

Anf. 73 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s):

Fru talman! Det är oerhört viktigt att vi får en ännu bättre ställning och möjlighet för eleverna. Det pågår nu en stor översyn av hela skollagen. En parlamentariskt tillsatt skollagskommitté ska lämna sitt betänkande i slutet av april månad. Ett av de tydliga direktiven till Skollagskommittén är just att se över elevers rättssäkerhet. Jag vet att man också diskuterar diskriminering och hur man ska se på lagstiftningen för eleverna i framtiden.

Jämställdhetsfrågor

Anf. 74 MARGARETA CEDERFELT (m):

Fru talman! Min fråga riktar sig till jordbruksminister och jämställdhetsminister Margareta Winberg.

Under senare tid har det funnits mycket att läsa i tidningarna och mycket debatter kring jämställdhetsfrågor. Ett exempel på hur jämställdhetsfrågorna har debatterats är debatten om lönenivån för de kvinnliga och manliga medarbetarna i Regeringskansliet. Genomgående har de kvinnliga medarbetarna lägre lön.

Ett annat exempel rör miljön i Regeringskansliet. Det talas mycket om att miljön där är grabbig och att flera kvinnor inte känner sig hemma.

Ett tredje exempel som jag tänkte ta upp är det nu aktuella exemplet när en kvinnlig generaldirektör har lämnat sitt uppdrag och ersatts – visserligen tillfälligt, men ändå – av en manlig generaldirektör.

Med anledning av detta undrar jag: Vilka åtgärder avser jämställdhetsministern att vidta för att uppnå de resultat när det gäller jämställdhet som hon har sagt sig arbeta för sedan 1998?

Anf. 75 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Först och främst är det inte sant att kvinnor genomgående i Regeringskansliet har lägre lön än män. Det beror alldeles på hur man mäter och hur man grupperar olika typer av befattningshavare. Gör man det på ett korrekt sätt, och jämför lika och likvärdigt arbete, så får man inte den bild som frågeställaren gav.

Men det finns oskäligen löneskillnader i Regeringskansliet också, precis som det gör i hela samhället. Därför har jag själv haft ett möte med samtliga personalchefer, där var och en har fått en hemläxa inför de löneförhandlingar som nu har påbörjats. Vi ska ha ett nytt möte i början på nästa år för att – så ser i alla fall jag det – ta bort de oskäligen löneskillnaderna, dvs. de som baserar sig enbart på kön. Det ska inte förekomma någonstans, och kanske allra minst i Regeringskansliet.

När det gäller uttalanden om grabbighet osv. så har vi nu en aktuell jämställdhetsplan som är ganska nyligen antagen i Regeringskansliet. Varje departement följer dessutom upp den.

Anf. 76 MARGARETA CEDERFELT (m):

Fru talman! Jag får tacka för svaret.

När det gäller huruvida det råder skillnad eller ej så har jag själv statistik här i handen. Den visar lönenivån för handläggare. I Statsrådsberedningen var det den 7 september en skillnad på 7 000 kr mellan manliga och kvinnliga handläggare. Om inte detta är att jämföra samma nivå så vet inte jag. Kanske kan jämställdhetsministern ge ett svar även på den frågan.

Jag anser att det är angeläget att jämställdhetsministern inte bara ger planer utan också följer upp dem och kan redovisa för oss här i riksdagen vilka åtgärder som regeringen vidtar och vilket resultatet av dem är. Annars finns det nämligen en stor risk för att resultatet av jämställdhetspolitiken bara blir tomt prat och inget annat.

Anf. 77 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Ja, jag kan ge ett svar på den första frågan. Det finns ingen titel som heter handläggare i Regeringskansliet, utan det är en sammanfogning av ett antal grupperingar av yrken. Det är därför det har blivit fel. Detta har jag påtalat och det kommer också att rättas till i de skrifter som går ut från Regeringskansliet till riksdagens utredningstjänst – för jag förstår ju att det är därifrån detta har kommit. Departementssekreterare och departementsråd finns t.ex.

Vad gör vi då? Vi pratar inte alls bara. Vi har t.ex. antagit en ny lag. Den lagen har som syfte att vara ett instrument för parterna – i synnerhet för fackföreningsrörelsen – så att man ska kunna komma till rätta med de oskäligen löneskillnaderna.

När det gäller frågan om Ingbritt Irhammars avgång och att hon har ersatts av en man så finns det en mycket naturlig förklaring. På Jordbruksverket har en kvinna varit generaldirektör och en man tillförordnad generaldirektör. När generaldirektören nu får andra arbetsuppgifter så går den tillförordnade naturligtvis in, om än bara tillfälligt.

Tack! Detta var det sista inlägget i dagens frågestund, som nu är avslutad. Jag tackar regeringens företrädare och kammarens ledamöter för medverkan.

5 § Bordläggning

Anmälades och bordlades

Redogörelse

2001/02:JO1 Justitieombudsmännens ämbetsberättelse

Motioner

med anledning av prop. 2001/02:39 Förvärv av aktier i Assi Domän AB,
m.m.

2001/02:N42 av Inger Strömbom m.fl. (kd)

2001/02:N43 av Bo Lundgren m.fl. (m)

2001/02:N44 av Åke Sandström m.fl. (c)

2001/02:N45 av Eva Flyborg m.fl. (fp)

2001/02:N46 av Karin Enström (m)

med anledning av skr. 2001/02:22 En förnyad prövning av stängningen
av Barsebäck 2

2001/02:N34 av Gudrun Schyman m.fl. (v)

2001/02:N35 av Inger Strömbom m.fl. (kd)

2001/02:N36 av Per Westerberg m.fl. (m)

2001/02:N37 av Åke Sandström m.fl. (c)

2001/02:N38 av Eva Flyborg m.fl. (fp)

2001/02:N39 av Ewa Thalén Finné m.fl. (m)

2001/02:N40 av Roy Hansson (m)

2001/02:N41 av Ingegerd Saarinen m.fl. (mp)

med anledning av förs. 2001/02:RR3 Riksdagens revisorers förslag angående
statens stöd till kommuner med ekonomiska problem

2001/02:Fi4 av Karin Pilsäter m.fl. (fp)

2001/02:Fi5 av Siv Holma (v)

2001/02:Fi6 av Johan Lönnroth m.fl. (v)

2001/02:Fi7 av Rolf Kenneryd m.fl. (c)

6 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 1 november

2001/02:48 av *Désirée Pethrus Engström* (kd) till justitieminister Thomas Bodström

Ökande legalisering av prostitution

2001/02:49 av *Sten Tolgfors* (m) till socialminister Lars Engqvist
Åtgärder för att stoppa könsstympling

2001/02:50 av *Ulf Nilsson* (fp) till statsrådet Ingegerd Wärnersson
Likvärdiga betyg och nationella prov

2001/02:51 av *Kerstin-Maria Stalin* (mp) till statsrådet Maj-Inger Klingvall

Sveriges avvisningar av flyktingar till Ghana

2001/02:52 av *Carina Moberg* (s) till socialminister Lars Engqvist
Sjuk- och olycksfallsförsäkringar för barn

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 13 november.

7 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 31 oktober

2001/02:144 av *Marianne Andersson* (c) till miljöminister Kjell Larsson
Strandskydd i Dalsland

2001/02:145 av *Marianne Andersson* (c) till utrikesminister Anna Lindh
Rehabiliteringscentrum i Diyarbakir

2001/02:146 av *Åke Sandström* (c) till miljöminister Kjell Larsson
Lodjursjakt vintern 2001/02

den 1 november

2001/02:147 av *Anita Sidén* (m) till finansminister Bosse Ringholm
Handläggningstider på skattemyndigheterna

2001/02:148 av *Ola Sundell* (m) till statsminister Göran Persson
Landshövding i Jämtland

2001/02:149 av *Sven-Erik Sjöstrand* (v) till miljöminister Kjell Larsson
Hälsoproblem efter flygbesprutning

2001/02:150 av *Stig Eriksson* (v) till statsrådet Ulrica Messing
Socialavgifter och ideella organisationer

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 13 november.

8 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmäldes att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 31 oktober

2001/02:93 av *Henrik S Järrel* (m) till justitieminister Thomas Bodström
Tidsordningen för utsökningsrättsliga propositioner

2001/02:95 av *Ewa Thalén Finné* (m) till statsrådet Britta Lejon
Kommunala folkomröstningar

2001/02:98 av *Anita Sidén* (m) till socialminister Lars Engqvist
Hörselskadades situation

2001/02:101 av *Johan Pehrson* (fp) till justitieminister Thomas Bodström

Olaga hot

2001/02:102 av *Susanne Eberstein* (s) till justitieminister Thomas Bodström

Handläggningstider

2001/02:104 av *Carl Fredrik Graf* (m) till finansminister Bosse Ringholm

Arvsskatten

2001/02:112 av *Fredrik Reinfeldt* (m) till justitieminister Thomas Bodström

Underlaget för ny lagstiftning mot kvinnovåld

den 1 november

2001/02:96 av *Johan Pehrson* (fp) till miljöminister Kjell Larsson
Trafiksäkerhetsaspekter

2001/02:97 av *Anita Sidén* (m) till miljöminister Kjell Larsson
Återvinning

2001/02:100 av *Carina Moberg* (s) till statsrådet Ingela Thalén
Sekretessen och BVC-journaler

2001/02:105 av *Rolf Gunnarsson* (m) till näringsminister Björn Rosengren

Vidareutveckling av ungdomars förslag

2001/02:107 av *Björn Kaaling* (s) till statsrådet Lars-Erik Lövdén
Handikappanpassning av gemensamma utrymmen

2001/02:108 av *Birgitta Ahlqvist* (s) till socialminister Lars Engqvist
Den vita käppens status

2001/02:109 av *Chatrine Pålsson* (kd) till socialminister Lars Engqvist
Väntetiderna för cancerpatienter

2001/02:111 av *Gunnel Wallin* (c) till näringsminister Björn Rosengren
Persontrafiken mellan Sverige och Tyskland

2001/02:113 av *Lennart Värmbj* (v) till miljöminister Kjell Larsson
Redovisning av koldioxidutsläpp

2001/02:116 av *Ester Lindstedt-Staaf* (kd) till socialminister Lars Engqvist

Svenska för invandrade läkare

2001/02:117 av *Michael Hagberg* (s) till näringsminister Björn Rosengren

Arbetsmarknadssituationen i Katrineholm

2001/02:121 av *Nils-Göran Holmqvist* (s) till näringsminister Björn Rosengren

Samhall

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 13 november.

Prot. 2001/02:22
1 november

9 § Kammaren åtskildes kl. 15.03.

Förhandlingarna leddes
av andre vice talmannen från sammanträdet början till ajourneringen
kl. 12.15 och
av talmannen därefter till sammanträdet slut.

Vid protokollet

LISBETH HANSING ENGSTRÖM

/Barbro Nordström

1 § Justering av protokoll.....	1
2 § Ledighet, m.m.....	1
3 § Svar på interpellation 2001/02:32 om priset på enstaka brevförsändelser.....	1
Anf. 1 Statsrådet MONA SAHLIN (s).....	1
Anf. 2 ÅKE SANDSTRÖM (c).....	2
Anf. 3 Statsrådet MONA SAHLIN (s).....	3
Anf. 4 ÅKE SANDSTRÖM (c).....	3
Anf. 5 Statsrådet MONA SAHLIN (s).....	4
Anf. 6 ÅKE SANDSTRÖM (c).....	4
Anf. 7 Statsrådet MONA SAHLIN (s).....	5
Ajournering.....	5
Återupptagna förhandlingar	5
4 § Frågestund.....	5
Anf. 8 TALMANNEN.....	5
<i>Landstingen .....</i>	<i>6</i>
Anf. 9 ANNA KINBERG (m).....	6
Anf. 10 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s).....	6
Anf. 11 ANNA KINBERG (m).....	6
Anf. 12 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s).....	6
<i>Barns trygghet .....</i>	<i>7</i>
Anf. 13 YVONNE ANDERSSON (kd).....	7
Anf. 14 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s).....	7
Anf. 15 YVONNE ANDERSSON (kd).....	7
Anf. 16 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s).....	7
<i>Afghanistan.....</i>	<i>8</i>
Anf. 17 WILLY SÖDERDAHL (v).....	8
Anf. 18 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s).....	8
Anf. 19 WILLY SÖDERDAHL (v).....	8
Anf. 20 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s).....	8
<i>Våld mot kvinnor .....</i>	<i>9</i>
Anf. 21 MARGARETA ANDERSSON (c).....	9
Anf. 22 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	9
Anf. 23 MARGARETA ANDERSSON (c).....	9
Anf. 24 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	10
<i>Enprocentsmålet.....</i>	<i>10</i>
Anf. 25 KARL-GÖRAN BIÖRSMARK (fp).....	10
Anf. 26 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s).....	10
Anf. 27 KARL-GÖRAN BIÖRSMARK (fp).....	11
Anf. 28 Statsrådet MAJ-INGER KLINGVALL (s).....	11
<i>Brott mot minkfarmare .....</i>	<i>11</i>
Anf. 29 SONJA FRANSSON (s).....	11

Anf. 30 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	11
Anf. 31 SONJA FRANSSON (s).....	12
Anf. 32 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	12
<i>Friskolor</i>	12
Anf. 33 HENRIK LANDERHOLM (m).....	12
Anf. 34 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s).....	13
Anf. 35 HENRIK LANDERHOLM (m).....	13
Anf. 36 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s).....	13
<i>Särskolan</i>	13
Anf. 37 ERLING WÄLIVAARA (kd).....	13
Anf. 38 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s).....	14
Anf. 39 ERLING WÄLIVAARA (kd).....	14
Anf. 40 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s).....	14
<i>Vegankost i skolan</i>	14
Anf. 41 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	14
Anf. 42 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s).....	15
Anf. 43 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	15
Anf. 44 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	15
Anf. 45 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	15
<i>Kampen mot lätta vapen</i>	15
Anf. 46 CARINA HÄGG (s).....	15
Anf. 47 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s).....	16
Anf. 48 CARINA HÄGG (s).....	16
Anf. 49 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s).....	16
<i>CSN</i>	17
Anf. 50 PER BILL (m).....	17
Anf. 51 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s).....	17
Anf. 52 PER BILL (m).....	17
Anf. 53 Utbildningsminister THOMAS ÖSTROS (s).....	17
<i>Resurser i den svenska skolan</i>	18
Anf. 54 LENNART GUSTAVSSON (v).....	18
Anf. 55 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s).....	18
Anf. 56 LENNART GUSTAVSSON (v).....	18
Anf. 57 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s).....	19
<i>Skördeskador</i>	19
Anf. 58 JOHNNY GYLLING (kd).....	19
Anf. 59 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	19
Anf. 60 JOHNNY GYLLING (kd).....	20
Anf. 61 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	20
<i>Yrkesfisket i Torneälven</i>	20
Anf. 62 ÅKE SANDSTRÖM (c).....	20
Anf. 63 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	20

Anf. 64 ÅKE SANDSTRÖM (c).....	21	Prot. 2001/02:22
Anf. 65 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)	21	<u>1 november</u>
<i>Palestinska rådet</i>	21	
Anf. 66 YVONNE RUWAIDA (mp)	21	
Anf. 67 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s).....	21	
Anf. 68 YVONNE RUWAIDA (mp)	22	
Anf. 69 Vice statsminister LENA HJELM-WALLÉN (s).....	22	
<i>Diskrimineringslag i grund- och gymnasieskolan</i>	22	
Anf. 70 HILLEVI LARSSON (s).....	22	
Anf. 71 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s)	22	
Anf. 72 HILLEVI LARSSON (s).....	23	
Anf. 73 Statsrådet INGEGERD WÄRNERSSON (s)	23	
<i>Jämställdhetsfrågor</i>	23	
Anf. 74 MARGARETA CEDERFELT (m)	23	
Anf. 75 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)	24	
Anf. 76 MARGARETA CEDERFELT (m)	24	
Anf. 77 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)	24	
Anf. 78 TALMANNEN.....	25	
5 § Bordläggning	25	
6 § Anmälan om interpellationer	25	
7 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	26	
8 § Anmälan om skriftliga svar på frågor	26	
9 § Kammaren åtskildes kl. 15.03	28	

Prot. 2001/02:22
1 november

Elanders Gotab, Stockholm 2001